

SLUTTRAPPORT EXTRASTIFTELSEN

PROSJEKTNUMMER: 2016/FB75742

ETABLERING AV TROMSØ KJELKEHOCKEY

Prosjektleder: Espen Hegde
Norges Ishockeyforbund
Norges Idrettsforbund

INNHALDSFORTEGNELSE

Forord	s.3
Sammendrag	s.4
Kap 1. Målsetting, målgruppe og bakgrunn for prosjektet.	s.5
Kap 2. Prosjektgjennomføring og metode.	s.6
Kap 3. Beskrivelse av i hvilken grad oppsatte resultat- og effektmål ble nådd.	s.7
Kap 4. Oppsummering med konklusjon og videre planer.	s.8
Evt. referanser og litteratur	

FORORD

Vi vil starte med å rette en stor takk til Extrastiftelsen som hadde tro på prosjektet og gjorde det mulig gjennom støtten som ble tildelt. Vi vil også takke Norges Idrettsforbund og Tromsø Ishockeyklubb for all bistand i prosjektperioden.

Prosjektet nådde kanskje ikke alle formulerte resultatmål, men vi sitter allikevel igjen med veldig mye positivt etter prosjektperioden. Vi har kommet et godt stykke på vei mot målet, og veien slutter på ingen måte her! På bakgrunn av prosjektet er det skapt et godt fundament og det lover godt for fremtiden til både Tromsø Paraishockeyklubb og fremtidige prosjektarbeid i Norges Ishockeyforbund.

SAMMENDRAG

Hovedmålsettingen med prosjektet var å etablere et kjelkehockeytilbud under Tromsø Ishockeyklubb.

Målgruppen var mennesker med funksjonsnedsettelse i underekstremiteten, men også funksjonsfriske var velkomne – det viktigste var å etablere en stabil treningsgruppe slik at det ble et fellesskap både på og utenfor isen.

Prosjektgjennomføringen bestod av større treningssamlinger og etter hvert ukentlige istreninger for de aktive brukerne.

Effektmålene til prosjektet ble kun delvis nådd. På grunn av for få interesserte brukere var det ikke mulig å etablere en selvstendig treningsgruppe som kunne eksistere på egenhånd. Samtidig er det skapt et godt utgangspunkt for å etablere et tilbud på sikt og prosjektet har medført mye læring som vi tar med oss videre i fremtidig utviklings- og rekrutteringsarbeid.

Veien videre består av å holde organisasjonen rundt prosjektet intakt, herunder å jakte på potensielle utøvere og ildsjeler som kan ta over det daglige ansvaret for miljøet. Forutsatt at ingenting har endret seg vil Tromsø Ishockeyklubb, NIF regionalt og NIHF sentralt støtte oppunder miljøet utfra de ressursene de har tilgjengelig.

The image shows a screenshot of the Tromsø Ishockeyklubb website. At the top left is the club's logo, and at the top right is a sponsor banner for 'AVSKJERMING'. Below is a dark navigation bar with menu items: 'YNGRES SPILLERE OG MÅLVAKTER', 'VOKSNE', 'NYBEGYNNER', 'TRENING/KAMP', 'MEDLEMSKAP', 'KLUBBINFO', and 'AKTUELT'. A 'KONTAKT' link is also visible. The main content area features a large advertisement for 'SKYØTE 123' at 'TROMSØ ISHALL' with the contact email 'booking@tromsohockey.com'. To the right is a grid of news articles. One article, 'Prøv kjelkehockey', is highlighted with a red border. Other articles include 'Home games Tromsø Hockey 2018/19', 'Ny ishall – Innspill til kommunedelplan for idrett', and 'Oppstart GEL hockeyskolen'.

MÅLSETTING, MÅLGRUPPE OG BAKGRUNN FOR PROSJEKTET

Siden 2004 har Norges Ishockeyforbund jobbet for å etablere nye kjelkehockeytilbud, og dette prosjektet gjorde det mulig å jobbe mot et miljø i Tromsø over en treårsperiode. I 2015 var det syv steder¹ i Norge som hadde et kjelkehockeytilbud. Av disse var Trondheim det nordligste.

Det ble gjennomført en undersøkelse ifm grenseløseidrettsdager i Tromsø 2015 – resultatene indikerte stor interesse for et eventuelt kjelkehockeytilbud blant deltakerne. Disse dataene ble tolket som tilstrekkelig interesse til at det ville være fornuftig å iverksette et prosjekt for å etablere et tilbud i Tromsø.

Målgruppen for prosjektet var brukere med funksjonsnedsettelse i underekstremiteten, men med velfungerende overekstremitet og kjernemuskulatur. Samtidig var det viktig å åpne for at funksjonsfriske også var velkomne – det var viktigere å etablere et fellesskap og en graderobekultur der det var tilstrekkelig med utøvere fremfor å fokusere utelukkende på mennekser med «riktig» funksjonsnedsettelse.

Før prosjektets begynnelse var det etablert kontakt mellom Norges Ishockeyforbund, Norges Idrettsforbund regionalt og Tromsø Ishockeyklubb. Disse tre organisasjonene skulle samarbeide rundt prosjektet, mens Norges Ishockeyforbund stod som hovedeier og hadde prosjektlederansvaret.

Da prosjektet var sikret finansiering gjennom Extrastiftelsen og Norges Ishockeyforbund, ble en prosjektgruppe etablert. Denne bestod av Norges Ishockeyforbunds prosjektleder, styret i Tromsø Ishockeyklubb og regional fagkonsulent for paraidrett i NIF.

I praksis var tilbudet en kombinasjon av større treningssamlinger og etter hvert ukentlige istreninger og muligheter til å delta på nasjonale kjelkehockeyturneringer.

Basert på tidligere erfaringer med etablering av kjelkehockeytilbud virket det realistisk å få til noe i Tromsø. Mindre steder som blant annet Nærbø, Skien, Moss og Lillehammer har hatt stabile tilbud i en årrekke, og driftes i stor grad av ildsjeler samt en kombinasjon av funksjonsfriske og funksjonsnedsatte mennesker i utøvermassen.

Prosjektet hadde mange potensielle begrensninger med vetorett; deriblant økonomi, organisasjon/ ledelse, antall utøvere/ interesse og tilgang på egnet utstyr.

---

¹ Oslo, Moss, Lillehammer, Skien, Nærbø, Bergen og Trondheim.

PROSJEKTGJENNOMFØRING OG METODE

Planleggingen av prosjektet startet i 2015 – før søknad ble sendt til og innvilget av Extrastiftelsen. Utgangspunktet var dialog mellom Norges Ishockeyforbund (NIHF) og Norges Idrettsforbund (NIF) der mulighetene rundt etablering av et kjelkehockeymiljø i Tromsø ble diskutert. Allerede på dette punktet ble prosjektets potensielle fallgruver kartlagt og arbeidet med håndtering av disse begynte:

Økonomien var avhengig av tilsagn fra Extrastiftelsen. Forankring i organisjon stod på villigheten og interessen i Tromsø Ishockeyklubbs styre. Tegn på interessen blant potensielle brukere ble avdekket gjennom en undersøkelse på Grenseløse Idrettsdager i 2015. Markedsføring av tilbudet skulle alle tre organisasjoner bidra med gjennom sine kanaler. Egnede utstyr skulle anskaffes av Norges Ishockeyforbund forutsatt at økonomien var i orden.

I praksis gikk det meste av dette i orden, med unntak av interessen blant potensielle utøvere. Ifm første samling ble vi oppmerksom på at det skulle bli mye tøffere enn antatt å nå frem til brukerne – dette tyder også på at det ikke var tilstrekkelig å lene seg på dataene fra undersøkelsen gjort på Grenseløse Idrettsdager. Tilgang på brukere ble prosjektets akilleshæl fra begynnelse til slutt. Dette var også årsak til endring av resultatmål underveis.

Samarbeidet mellom NIHF, NIF og Tromsø Ishockeyklubb var godt, men krevende. Med mange personer involvert og store geografiske avstander var ikke kommunikasjonslinjene effektive nok. Når de involverte i stor grad er opptatt med andre bedrifter i hverdagen ble det krevende å finne tidspunkt til møtevirksomhet og arrangement som passet for alle. Dette var med på å forårsake endringer i fremdriftsplanen.

Selve gjennomføringen baserte seg på en kombinasjon av større samlinger med eksternt besøk fra landslagsutøvere/ NIHF og etter hvert faste treningstider på is, samt tilbud om deltakelse på nasjonale turneringer. Utover dette skulle prosjektet markedsføres både i lokalavis, hjemmesider og i sosiale medier.

BESKRIVELSE AV MÅLOPPNÅELSE

Som tidligere skrevet nådde ikke prosjektet hovedmålsettingen om å etablere et bærekraftig kjelkehockeylag integrert i Tromsø Ishockeyklubb. Årsaken til dette er hovedsakelig mangel på dedikerte ledere og antall interesserte utøvere. På den positive siden har grunnsteinene for fremtidig etablering blitt lagt og læringsutbyttet for Norges Ishockeyforbund har vært stort og mangfoldig!

I etterpåklokskapens tegn er det min vurdering at prosjektlederen burde være lokalt forankret og dermed mer «hands on» i driften av prosjektet. Et kjennetegn hos andre mindre kjelkehockeymiljøer er at de i stor grad driftes av lokale ildsjeler med sterkt eierskap til produktet. Således burde en av de dedikerte lederne eller ildsjelene enten vært identifisert før prosjektets begynnelse eller blitt funnet så fort som mulig etter igangsettingen. Denne personen burde blitt tilbudt rollen som prosjektleder. Dette poenget skal vi definitivt ta med oss videre i etablering og utvikling av andre miljøer!

I forhold til interessen blant potensielle utøvere og ledere viste dette åpenbart seg å være en langt større utfordring enn først antatt – både blant funksjonsnedsatte og funksjonsfriske. Ingen av de involverte organisasjonene tok dette tilstrekkelig på alvor – det burde vi gjort. Læringen her ligger i å gjøre flere og eller bedre undersøkelser i forkant av prosjektet. Vi burde også vært flinkere til å iverksette spesifikke tiltak underveis etter hvert som denne utfordringen viste seg såpass begrensende som den i realiteten var. Ved forespørsler til utøvere som møtte opp og lokale kilder var det også tegn på at ting kunne se bedre ut ved neste samling, og dermed ble det ikke iverksatt spesifikke tiltak for å stimulere dette aspektet. Utav prosjektbeskrivelsen ser jeg at poenget med tilstrekkelig antall interesserte utøvere/ ledere ikke engang er nevnt – der er det tilstrekkelig med tid, økonomi og planlegging som trekkes frem. Dette tyder på at de involverte antagelig har tatt det for gitt at det skulle bli stor oppslutning og interesse rundt tilbudet. Dette er noe alle liknende prosjekter burde være obs på fremtiden.

Samtidig var det mye bra som ble gjort i planleggingen og gjennomføringen av prosjektet som også bør nevnes. Av de fire nevnte begrensningene med «vetoett» var både økonomi, organisering og utstyr godt i varetatt. Dette er elementer som tidligere har stukket kjepper i hjulene for andre prosjekter. Vi opplever for eksempel ofte at ishockeyklubber er motvillige til å etablere et kjelkehockeytilbud da det vil ta treningstid fra et annet lag som trener eller ville krevd ressurser fra administrasjonen som de ikke har tilgjengelig. Blant de utøverne som møtte opp regelmessig fra prosjektets første år var det to stykker som holdt deltakelsen vedlike hele veien, og som fortsatt er aktive. Disse to deltok også på nasjonal turnering i Skien Fritidspark november 2018. Dessverre skal disse på utveksling til sommeren og vil dermed ikke ha anledning til å bli de lederne/ ildsjelene vi hadde håpet på etter dette.

OPPSUMMERING, KONKLUSJON OG VIDERE PLANER

Målet om et fremtidig kjele hockeymiljø i Tromsø lever fortsatt!

Konklusjonen er at verken effektmål eller resultatmål ble nådd, og at årsaken til dette hovedsakelig ligger i manglende deltakelse fra potensielle utøvere og ledere. Denne forutsetningen for suksess ble ikke tatt tilstrekkelig på alvor fra prosjektledelsens side verken i forkant eller underveis i prosjektet. I tillegg ville det vært en stor fordel med en prosjektleder med lokal tilknytning og direkte påvirkningskraft i lokalmiljøet. e

Grunnlaget er lagt med en god utstyrsbank i ishallen, støtte i Tromsø Ishockeyklubb, NIF regionalt og Ishockeyforbundet sentralt. Mest av alt trengs det utøvere – funksjonsnedsatte og funksjonsfriske spiller ingen rolle, en utøver er en utøver! Videre trengs det lederskap i form av ildsjeler, og nå som prosjektets levetid er over; økonomi til å ivareta de involverte.

I løpet av inneværende ishockeysesong må det legges en ny plan mellom de tre involverte organisasjonene for hva som skjer videre. Hva gjøres for å finne utøvere og ildsjeler/ ledere? Hvem gjør dette? Hvordan sørge for økonomisk støtte? Hvem forvalter utstyret når sesongen er slutt? Alternativt må det diskuteres om prosjektet skal legges ned, men dette forutsetter at sentrale aktører trekker seg fra samarbeidet.

Vi tar med oss alle erfaringer og læringsmomenter på veien videre i vårt rekrutterings-, og utviklingsarbeid!

Til slutt en siste takk til Extrastiftelsen for støtten – prosjektet har medført en god del motbakke, men det er også i motbakke det går oppover!

